

Бълѣжка. Расказаната горѣ история сме слушали лично отъ самого „Гълѣбъ Войвода“, съ когото сме другарували прѣвъ 1873—74 год. въ *Дмар-Бекирската тѣмница*.

Прѣвъ 1884 г. Свѣтославъ *Миларовъ* посѣти гр. Шуменъ; натоваренъ бѣ отъ Др. Цанкова да организира въ провинцията бюрата на „Цанковиската партия“. Въ онова врѣме „наша милость“ заемаше длъжността учителъ при Шуменското Педагогическо училище. *Миларовъ* бѣ гостенинъ на „наша милость“. Отъ дума на дума додохме на *дѣла* и *думи* „минувшихъ дней“. Расказахъ му за другаруването ми съ *Гълѣбъ Войвода* въ *Дмарбекирската тѣмница* и го попитахъ за случката на Кара-агачъ — арестуването на „Гълѣбъ Войвода“ и Еню Корпачевъ — Свѣтославъ сѣкашъ бѣ грѣмнѣтъ: стисна ни ржката и каза: не питай! нека Арнаудовъ отговаря прѣдъ Бога за мене, а грѣховетѣ на „Гълѣба“ нека останѣтъ на моя смѣтка! Бѣхъ младъ и неопитенъ. . . . изльгнѣхъ бѣхъ отъ *Арнаудова*, комуто скѣпо плащаха за моитѣ грѣшки на младостта“

— Ами истина ли е, че отъ името на *Али-паша* сте прѣдлагали на Л. Каравеловъ 300 лири турски за да спре редактирането на в. „Свобода“? — Попитаме развълнувания си събѣсѣдникъ.

— Не питай. . . Арнаудовъ ме въведе въ *ада*; нека той ми носи грѣховетѣ! . . . Каравеловъ любезно ме покани да напустна писалищния му кабинетъ, като ми внуши втори пѣтъ да се не явимъ прѣдъ него! . . .

На „испращане“ Свѣтославъ ни каза: „жѣртва бѣхъ на инферналния Арнаудовъ! . . .

Бълѣжка. Св. *Миларовъ* загина на „българската бѣсилка“ по дѣлото на министра *Бълчева*.

6) Сполучливото арестуване на „Гълѣбъ Войвода“ дигнало акцинтѣ на Хр. *Арнаудова* и *Миларова* прѣдъ министѣра на полицията. Споредъ увѣреніята на *Гайнова* (Райновъ е баджанакъ на Хр. *Арнаудова*) *Миларовъ* (Сапуновъ) билъ повиканъ въ кабинета на Али-паша и съвѣтванъ билъ да напустне идеята „свършване курса на правото въ Парижския университетъ“. Обѣщано му било: държавна служба